

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i arbejdsgiverperiodens 4. og 5. uge m. v.).

Fremsat den 26. oktober 1977 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jfr. lovbekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976, som ændret ved lov nr. 262 af 8. juni 1977 og lov nr. 481 af 14. september 1977, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 indsættes efter *stk. 1*, som nyt *stykke*:

„*Stk. 1 a*. I perioden 1. januar 1978 til 31. december 1980 refunderer det sociale udvalg arbejdsgiveren dagpengene for 4. og 5. uge i arbejdsgiverperioden. Det er en betingelse for refusion, at arbejdsgiveren har sikret sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i disse 2 uger. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse af refusionskrav.“

2. § 27, *stk. 1*, affattes således:

„§ 27. En arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de dagpenge, som den sikrede ellers ville have ret til, dog højst med beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum. Ved sygdom regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden. Ved svangerskab og fødsel regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen.“

3. I § 27 indsættes efter *stk. 1*, som nyt *stykke*:

„*Stk. 1 a*. I perioden 1. januar 1978 til 31. december 1980 regnes ved sygdom det tidsrum, der er nævnt i *stk. 1*, fra 1. fraværsdag efter 3 ugers sygdom.“

Lovforslag. Folketingsåret 1977-78.

Socialmin. 1. kt. j. nr. 3600-15.

4. I § 32 indsættes efter *stk. 3*, som nyt *stykke*:

„*Stk. 4*. Bestemmelsen i § 24, *stk. 4*, finder ikke anvendelse på dagpenge, der udbetales efter § 28.“

5. § 38 affattes således:

„§ 38. Enhver, der pådrager sig en arbejdsskade, som omfattes af lovgivningen om arbejdsskadeforsikring, har ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter arbejdsskadens indtræden.“

6. I § 40 indsættes som *stk. 1 a*:

„*Stk. 1 a*. Udgifter til refusion af dagpenge efter § 3, *stk. 1 a*, afholdes af den kommune, hvor den sikrede har bopæl.“

7. § 56, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2*. Med bøde straffes den arbejdsgiver, der undlader at

- 1) opfylde pligten til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden,
- 2) opfylde pligten til at anmelde lønmodtageres fravær efter § 27, *stk. 3*, eller
- 3) efterkomme et krav om oplysninger efter § 52.

Er lovovertrædelsen begået af et aktieselskab, et andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. januar 1978, dog træder § 1, nr. 5, først i kraft den 1. april 1978.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887, tillæg A, sp. 7297, tillæg B, sp. 2509 og 2753, tillæg C, sp. 737) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 455 af 7. september 1976. Loven er senere ændret ved lov nr. 262 af 8. juni 1977 (Folketingstidende 1976-77, sp. 1167, 2273, 5278, 5515, tillæg A, sp. 3889, tillæg B, sp. 769, tillæg C, sp. 569) og lov nr. 481 af 14. september 1977 (Folketingstidende 1976-77, sp. 5893, 5916, 6353 og 6638).

Lovforslaget indeholder forslag om:

- 1) refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i 4. og 5. uge af arbejdsgiverperioden,
- 2) ophævelse af reglen om mindstebeløb for udbetaling af dagpenge efter den frivillige dagpengesikring,
- 3) ophævelse af begrænsningen til 90 pct. af løn under sygdom og fødsel ved ydelse af refusion til arbejdsgivere.

1. Refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i 4. og 5. uge af arbejdsgiverperioden.

Lovforslaget indeholder forslag om, at det offentlige indtil videre overtager udgifterne til sygedagpenge efter dagpengeloven i arbejdsgiverperiodens 4. og 5. uge. Den særlige refusionsordning foreslås at gælde foreløbig for 3 år fra 1. januar 1978 og udformes således, at dagpengene for 4. og 5. uge fortsat udbetales af arbejdsgiveren men med refusion fra det offentlige. Dagpengebeløbene for 4. og 5. uge beregnes på samme måde som hidtil og udgør samme beløb som dagpengene i de tre første uger af arbejdsgiverperioden. Det foreslås, at der også ydes refusion til arbejdsgivere, der udbetaler løn under sygdom, og at ordningen omfatter såvel private som offentlige arbejdsgivere.

Kommunerne afholder udgifterne til refusion af dagpenge i 4. og 5. uge. Udgifterne bæres af kommunerne med 25 pct. og af dagpengefonden med 75 pct. efter lovens almindelige fordelingsregel.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foranstaltninger, det er besluttet at iværksætte for at nedsætte erhvervenes omkostninger og dermed fremme beskæftigelsen. Forslaget imødekommer et

ønske fra politisk og erhvervsside om at fritage virksomhederne for den økonomiske risiko ved at skulle betale dagpenge til medarbejdere, der er syge længere end 3 uger.

Der vil samtidig ved ændring af sikringsstyrelsens bekendtgørelse nr. 71 af 19. januar 1973 om anmeldelse af sygefravær og refusionskrav blive fastsat særlige regler for anmodning om udbetaling af refusion for 4. og 5. uge af arbejdsgiverperioden.

Det foreslås endelig som en betingelse for refusion, at arbejdsgiveren har sikret sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i 4. og 5. fraværsuge. Kommunerne, som skal afholde refusionsbeløbet, får på denne måde en rimelig kontrolmulighed med hensyn til sygefraværet.

Da eventuel uenighed om berettigelsen af arbejdsgiverens dagpengeudbetaling og dermed, om hans krav på refusion må forelægges dagpengeudvalget efter lovens § 14, vil ordningen medføre øget sagstilkoms i dagpengeudvalget.

Som følge af, at det offentlige overtager dagpengeudgiften for 4. og 5. uge må der ske en tilsvarende nedsættelse af bidraget for arbejdsgivere, der er forsikret efter dagpengelovens § 13 (løsarbejderforsikringen).

2. Ophævelse af reglen om mindstebeløbet for udbetaling af dagpenge efter den frivillige dagpengesikring.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag om, at dagpenge efter den frivillige dagpengesikring kan udbetales uanset bestemmelsen i § 24, stk. 4, hvor efter dagpengebeløb, der udgør mindre end 10 pct. af dagpengenes højeste beløb, ikke udbetales. Denne bestemmelse har især til formål at udelukke de personer, der ikke har reel tilknytning til arbejdsmarkedet, fra at modtage dagpenge. Det forekommer derfor ikke rimeligt, at man afskærer personer, der har tilmeldt sig den frivillige dagpengesikring, fra at modtage dagpenge, når de har betalt bidrag for deres frivillige sikring.

Forslaget medfører ikke nævneværdige merudgifter for det offentlige.

3. Ophævelse af begrænsning til 90 pct. af løn under sygdom og fødsel ved ydelse af refusion til arbejdsgivere.

Lovforslaget indeholder endelig forslag om at ophæve begrænsningen til 90 pct. af løn under syg-

dom og fødsel ved ydelse af refusion til arbejdsgivere. Forslaget medfører, at arbejdsgivere for fremtiden får godtgjort den udbetalte løn — helt eller delvis — med det dagpengebeløb, der tilkommer den sikrede. Det forekommer rimeligt, at en arbejdsgiver, der yder løn under sygdom (herunder i 4. og 5. fraværsuge efter den særlige refusionsordning), får refunderet hele det dagpengebeløb, der tilkommer sikrede.

Den særlige begrænsning af refusionen til arbejdsgivere har i øvrigt givet anledning til kritik, ikke mindst i de tilfælde, hvor begrænsningen har medført, at der udbetales et overskydende dagpengebeløb til lønmodtageren, samtidig med at denne oppebærer fuld løn under sygdom og fødsel. Dette kan forekomme, når dagpengene efter arbejdsgiverperiodens udløb beregnes på grundlag af en registreret reguleret årsindtægt, som er højere end den aktuelle løn, men dog ikke så meget højere (10 pct.), at dagpengene kan beregnes på grundlag af den aktuelle løn. Kommunerne har kritiseret begrænsningen af refusionen til arbejdsgiverne, dels fordi det forekommer mindre rimeligt, at der udbetales et overskydende dagpengebeløb til den sikrede foruden fuld løn, dels fordi det ofte drejer sig om bagatelagte beløb, som ikke står i et rimeligt forhold til administrationsudgifterne.

Ændringen medfører ingen merudgifter for det offentlige.

Herudover foreslås der forskellige mindre ændringer af dagpenge-loven.

Økonomiske og administrative konsekvenser.

Private arbejdsgiveres dagpengeudgifter vedrørende 4. og 5. sygeuge er anslået til 320 mio. kr. årligt (PL-niveau april 1977).

Bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere nedsættes pr. 1. januar 1978 i en tre-års periode til 1 1/2 pct., jfr. lov nr. 481 af 14. september 1977. Under forudsætning af en øget tilslutning til ordningen svarende til ca. 50.000 ansatte blev merudgiften — som alene vedrører staten — anslået til 50 mio. kr. årligt (PL-niveau april 1977). Heraf kan ca. 10 mio. kr. skønnes at vedrøre 4. og 5. sygeuge. Det offentlige merudgifter ved at dække private arbejdsgiveres dagpengeudgifter vedrørende 4. og 5. sygeuge kan herefter under denne forudsætning anslås til 310 mio. kr. årligt, hvoraf kommunernes andel er 80 mio. kr. (25 pct. af 320 mio. kr., jfr. § 42). I finansåret 1977-78 anslås udgifterne til en fjerdedel, i overgangsfinansåret til tre fjerdedele heraf.

Forslaget medfører ikke merudgifter for det offentlige for så vidt angår ansatte hos kommuner, amtskommuner og stat eller i institutioner herunder. Da det er fundet hensigtsmæssigt, at dagpengeforpligtelsen fortsat skal være den samme for offentlige arbejdsgivere og for private, medfører dette, sammenholdt med udgiftsfordelingen mellem stat og kommuner, jfr. § 42, finansielle forskydninger mellem kommuner, amtskommuner og staten. Det forudsættes, at disse forskydninger udlignes ved udmålingen af statens bloktilskud til (amts)kommunerne.

Det skønnes, at refusionerne til offentlige arbejdsgivere af dagpengeudgiften vedrørende 4. og 5. sygeuge vil beløbe sig til omkring 75 mio. kr. årligt. Refusionsindtægternes og udgifternes fordeling på de tre offentlige myndigheder anslås løseligt således:

	Stat	Amts-	Kom-	I alt
		kommuner	muner	
				alt
				mio. kr.
Indtægt ved dagpenge-refusion som arbejdsgiverer.....	29	10	36	75
Finansieringsudgifter som dagpengemyndighed.....	56		19	75
Nettoudgift.....	27	÷ 10	÷ 17	0

Refusionerne til offentlige arbejdsgivere udbetales for et finansår ad gangen efter finansårets udløb. De beløb, der kan forventes udbetalt i overgangsfinansåret 1978, bliver derfor en fjerdedel, i finansåret 1979 tre fjerdedele af de i tabellen anførte.

Forslaget vil medføre et væsentligt administrativt merarbejde i kommunerne. Antallet af dagpengetilfælde, som skal behandles af kommunerne, forventes at stige med ca. 25 pct. (antallet af dagpengetilfælde blandt lønmodtagere, som afsluttes i 4. eller 5. sygeuge). Endvidere skal lønmodtageres dagpengetilfælde, der fortsætter ud over 5. uge, nu behandles af kommunerne allerede fra 4. uge. Forslaget kræver ændringer i det kommunale edb-system.

Der må forudsættes et øget antal sager for saksstyrrelsen og dagpengeudvalget, som kan nødvendiggøre en personaleudvidelse på op til 3-4 medarbejdere. Udgifterne til information antages at blive ca. 250.000 kr.

I et bilag til lovforslaget er dette sammenholdt med gældende lov.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.**Til § 1.***Til nr. 1.**

Den foreslåede midlertidige ordning om lempelse af dagpengepligten for arbejdsgivere, som der nærmere er redegjort for under de almindelige bemærkninger til lovforslaget, vil i øvrigt ikke indebære nogen begrænsning af arbejdsgiverperioden på 5 uger. Det foreslås derfor som betingelse for refusion, at arbejdsgiveren skal sikre sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i 4. og 5. fraværsuge. Kravene til dokumentation af sygefravær må i almindelighed afhænge af de regler, der gælder for den enkelte arbejdsplads. Der er flere mulige dokumentationsformer, hvoraf de mest brugte er den almindelige lægelige erklæring om uarbejdsdygtighed, og den såkaldte „tro og love“-erklæring, som lønmodtageren selv udfærdiger om fraværsårsagen.

Såfremt der ikke findes egentlige forskrifter på arbejdspladsen om dokumentation af sygdom, kan refusionen af udbetalte dagpenge i gentagelsestilfælde, eller når særlige grunde taler derfor, betinges af, at arbejdsgiveren eller lønmodtageren på anden måde sandsynliggør, at dagpengene er blevet udbetalt med rette. Tvivlsspørgsmål må forelægges dagpengeudvalget efter lovens § 14.

Til nr. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, hvor der nærmere er redegjort for baggrunden for, at det foreslås, at den særlige begrænsning i refusionen til arbejdsgivere ophæves. For fremtiden vil en arbejdsgiver, der udbetaler løn under sygdom, få refunderet det dagpengebeløb, der tilkommer den sikrede, dog højst med beløb svarende til den udbetalte løn.

Til nr. 3.

Der er her tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om udbetaling af refusion til arbejdsgivere i 4. og 5. sygeuge.

Til nr. 4.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger, foreslås det, at personer, der er tilmeldt den frivillige dagpengesikring, kan modtage dagpenge, selv om de udgør mindre end 10 pct. af dagpengenes højeste beløb.

Til nr. 5.

Ændringen er en konsekvens af forslag til lov om arbejdsskadeforsikring.

Til nr. 6.

Forslaget går ud på, at refusionen til arbejdsgiveren for 4. og 5. uge skal foretages af den kommune, hvor den sikrede bor. Forslaget må sammenholdes med § 42, stk. 1, hvorefter dagpengefonden refunderer 75 pct. af kommunernes samlede udgifter.

Til nr. 7.

I praksis har det vist sig en række tilfælde, hvor arbejdsgivere uberettiget har undladt at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden. En sådan vægring er til skade for lønmodtagerne. Hertil kommer, at der under den midlertidige refusionsordning for 4. og 5. uge vil være særligt behov for at sikre (den fortsatte) udbetaling af dagpenge fra arbejdsgiveren i hele arbejdsgiverperioden på 5 uger.

Det foreslås derfor at indføre mulighed for bødesanktion overfor arbejdsgivere, der uberettiget undlader at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden.

Til § 2.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1978, § 1, nr. 5, foreslås dog at træde i kraft samtidig med lov om arbejdsskadeforsikring.

De ændrede regler får virkning for den del af en løbende fraværperiode, der falder efter den 31. december 1977.

Lov nr. 481 af 14. september 1977 om nedsættelse af bidraget til forsikringsordningen for mindre arbejdsgivere træder ligeledes i kraft den 1. januar 1978.

Bilag.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende formulering

§ 3. Lønmodtagere, der ved sygdommens indtræden har været beskæftiget hos arbejdsgiveren mindst 40 timer inden for de sidste 4 uger, og som ikke får udbetalt fuld løn under sygdommen, har ret til fra arbejdsgiveren at få udbetalt dagpenge i 5 uger regnet fra 1. fraværsdag (arbejdsgiverperioden).

§ 27. En arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de dagpenge, som den sikrede ellers ville have ret til, dog højst med beløb svarende til 90 pct. af den udbetalte løn for samme tidsrum. Ved sygdom regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden. Ved svangerskab og fødsel regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen.

§ 32. Dagpenge kan sikres med højeste beløb efter § 24, stk. 3, og med beløb svarende til $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{3}{4}$ af højeste beløb.

Stk. 2. Dagpenge på grundlag af anden erhvervsindtægt kan højst sikres med 90 pct. af denne indtægt.

Stk. 3. Dagpenge efter § 29 kan højst sikres med $\frac{1}{2}$ af højeste beløb.

§ 38. Enhver, der kommer til skade ved et ulykkestilfælde, som omfattes af ulykkesforsikringslovgivningen, har ret til dagpenge

Forslaget

1. I § 3 indsættes efter *stk. 1*, som nyt *stykke*:
 „*Stk. 1 a.* I perioden 1. januar 1978 til 31. december 1980 refunderer det sociale udvalg arbejdsgiveren dagpengene for 4. og 5. uge i arbejdsgiverperioden. Det er en betingelse for refusion, at arbejdsgiveren har sikret sig dokumentation for lønmodtagerens uarbejdsdygtighed i disse 2 uger. Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse af refusionskrav.“

2. § 27, *stk. 1*, affattes således:

„**§ 27.** En arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de dagpenge, som den sikrede ellers ville have ret til, dog højst med beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum. Ved sygdom regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag efter udløbet af arbejdsgiverperioden. Ved svangerskab og fødsel regnes tidsrummet fra 1. fraværsdag, dog tidligst fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 8 uger til fødslen.“

3. I § 27 indsættes efter *stk. 1*, som nyt *stykke*:

„*Stk. 1 a.* I perioden 1. januar 1978 til 3. december 1980 regnes ved sygdom det tidsrum, der er nævnt i *stk. 1*, fra 1. fraværsdag efter 3 ugers sygdom.“

4. I § 32 indsættes efter *stk. 3*, som nyt *stykke*:

„*Stk. 4.* Bestemmelsen i § 24, *stk. 4*, finder ikke anvendelse på dagpenge, der udbetales efter § 28.“

5. § 38 affattes således:

„**§ 38.** Enhver, der pådrager sig en arbejdsskade, som omfattes af lovgivningen

Gældende formulering

fra 1. fraværsdag efter ulykkestilfældets indtræden.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for personer omfattet af ulykesforsikringslovens §§ 55, 59 og 74.

§ 40. Udgifter til dagpenge i arbejdsgiverperioden afholdes af arbejdsgiveren. De øvrige udgifter til dagpenge afholdes af den kommune, hvor den sikrede har bopæl.

§ 56. Med bøde eller hæfte straffes, medmindre strengere straf er forskyldt efter den borgerlige straffelov, den, der giver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelser efter denne lov eller fortier oplysninger af betydning for sådanne afgørelser.

Stk. 2. Med bøde straffes den arbejdsgiver, der undlader at opfylde pligten til at anmelde lønmodtageres fravær efter § 27, stk. 3, eller undlader at efterkomme et krav om oplysning efter § 52. Er lovovertrædelsen begået af et aktieselskab, et andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Forslaget

om arbejdsskadeforsikring, har ret til dagpenge fra 1. fraværsdag efter arbejdsskadens indtræden.“

6. I § 40 indsættes som *stk. 1 a*:

„*Stk. 1 a.* Udgifter til refusion af dagpenge efter § 3, stk. 1 a, afholdes af den kommune, hvor den sikrede har bopæl.“

7. § 56, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Med bøde straffes den arbejdsgiver, der undlader at

- 1) opfylde pligten til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden,
- 2) opfylde pligten til at anmelde lønmodtageres fravær efter § 27, stk. 3, eller
- 3) efterkomme et krav om oplysninger efter § 52.

Er lovovertrædelsen begået af et aktieselskab, et andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.”